

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 101/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., bytom Z. a MUDr. J. K., bytom K., zastúpených advokátkou JUDr. D. Š., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 117/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. a MUDr. J. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2006 doručená sťažnosť J. H. a MUDr. J. K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 117/04.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že ako žalobcovia v prvom a druhom rade podali Okresnému súdu Zvolen 3. februára 2004 žalobu o náhradu škody, ktorá bola postúpená v apríli 2004 na prejednanie okresnému súdu.

Dňa 2. júna 2004 sťažovatelia podali návrh na pripustenie zmeny žaloby a zároveň upresnili jej petit, o ktorom okresný súd rozhodol 24. januára 2005. Od tejto doby okresný súd nekonal, preto podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. V odpovedi na ich sťažnosť predseda okresného súdu listom zo 17. februára 2006 oznámil, že ich sťažnosť je dôvodná.

Z uvedených dôvodov sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní ich sťažnosti vyslovil, že okresný súd porušil ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 117/04.

Zároveň žiadajú o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia spolu v sume 1,4 mil. Sk a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že právny zástupca sťažovateľov, ako to vyplýva z odpovede predsedu okresného súdu, podal 27. januára 2006 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú mu odpovedal podaním sp. zn. Spr. 2207/05 zo 17. februára 2006. V tomto podaní predseda okresného súdu okrem iného uviedol:

„Vo veci musím konštatovať objektívny prieťah v konaní a Vašu sťažnosť hodnotím ako dôvodnú. (...)

Na základe pokynu zákonnej sudkyne zo dňa 13. 2. 2006 vyšší súdny úradník zabezpečí výsluch účastníkov konania príslušným dožiadaným súdom. (...)“

Súčasťou jeho odpovede bolo poučenie *„Ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu“*.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci právny zástupca sťažovateľov podal pred tým, než sa sťažovatelia obrátili na ústavný súd, sťažnosť na prieťahy v konaní, takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľmi, najmä so zreteľom na to, že sťažnosť bola podaná predsedovi okresného súdu 27. decembra 2005 a predseda okresného súdu túto vybavil oznámením zo 17. februára 2006 (ako to vyplýva z prílohy k sťažnosti), neposkytuje okresnému súdu dostatočný časový priestor na to, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou (sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní pred okresným súdom bola ústavnému súdu doručená už 13. marca 2006). Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

Podľa konštantnej judikatúry (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05) ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľov iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak

takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní.

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2006